

Avui que encara hi som

Avui que encara som flama,
el vespre no coneix el nostre nom,
i els rellotges callen sota la pell.
Passegem com si la nit fos eterna,
amb la joventut tremolant als dits.
Aletegem com lluernes en l'oblit de la foscor.

Avui que encara som crit,
desvetllem la gent que dorm,
amb la nostra veu, que segueix
tremolant sota la pluja,
perquè sabem que la nit
no espera ningú per sempre.

Avui que encara som temps,
la sorra descendeix rítmicament
dins l'ànima, i és malalta, i és nostra.
La tempesta sempre marxa,
el temporal abandona la platja,
la primavera torna a florir.

Avui que s'ha apagat la flama,
el vespre ja coneix el nostre nom,
i els rellotges compten hores sota la pell.
Passegem, ara la nit és eterna,
amb la joventut esfumada dels dits
Descansem en l'oblit de la foscor.

Irene Margalef Cano (Molas) Il·lustradora Berta
Artigal